

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010168
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221010168.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaného N. C. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 5. novembra 2021 sp.zn. 1T/6/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie obžalovaného N.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd uznal obžalovaného N. C. vinným zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v okrese Košice - okolie, dňa 22.10.2020 v čase o 02.59 hod. ako účastník civilného konania zaslal Š. Z. správu cez sociálnu sieť messenger, ktorá bola určená jeho manželke, JUDr. O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom N. Č.. XX, C., okres Košice - okolie, ktorá je sudkyňou na Okresnom súde Košice - okolie na úseku starostlivosti súdu o maloleté deti a ktorej bola pridelená vec - konanie o návrhu otca na zmenu vo výchove maloletých detí vedená po sp. zn. 19P/209/2020, v ktorej sa vyhráždal tak, že má vedomosť, kde býva, kde študuje jej dcéra, a že pokiaľ sa s ním bude naďalej zahrávať a miešať sa do jeho rodiny, tak ju navštívi v mieste jej bydliska a „poďakuje jej za všetko, čo pre neho urobila“, čím takto pôsobil na zákonného sudcu a snažil sa dosiahnuť, aby vo veci nekonala a nerozhodovala.

Bol mu za to uložený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienienečne odložil s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej JUDr. O. Z., R.. X.X.XXXX v Michalovciach, bytom N. Č.. XX, C., Košice - okolie, na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliia uvedenej osoby.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný N. C., ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prokurátor podal obžalobu 11.2.2021 pre skutok, ktorý vyššie konkretizoval. Právne skutok prokurátor kvalifikoval ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm.d/ Tr.zák.. Zo žiadneho dôkazu jednoznačne nevyplýva, aby chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Preto nemožno hľadať trestnosť u obžalovaného , keďže absentuje zákonný znak predovšetkým subjektívnej a aj objektívnej stránky na žalovanom zločine.

Obžalovaný uviedol, že sám vypracoval aj písomné vyjadrenie /13 strán/ 27.3.2021, v ktorom súvislé reagoval na skutkové i procesnoprávne skutočnosti, ktoré majú súvis s jeho trestnou vecou. V tomto vyjadrení poukazuje na to, že úprimne ľutuje, že zaslal SMS manželovi poškodenej. Nemal ani najmenší úmysel ohroziť pani Z. a už vôbec nie jej rodinu. Obžaloba v tejto veci je čistou konšpiráciou. Zrejme došlo k nejakému nedorozumeniu. Súčasne sa písomne aj ospravedlňuje manželovi poškodenej, že ho svojou SMS správou obťažoval o 3 hod. ráno, čo v celom vyjadrení neustále viacnásobne opakuje. SMS poslal pánovi Z., a nie pani Z. Nemal žiaden úmysel ju ovplyvňovať ako pani sudkyňu a už vôbec nie sa jej vyhrážať. Hľadal v zúfalej rodinnej situácii pochopenie a ľudskosť. Má 48 rokov a je normálny chlap, túži po rodinnom živote a keď sa dozvedel, ako jeho deti plačú a ako ich mama bije a týra spolu so svojou rodinou, tak sa už na to ďalej nemohol nečinne pozeráť... Domnieva sa, že sa žiadneho zločinu nedopustil, možno tak priestupku...

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1/ Ústavy SR, ako aj podľa čl. 36 ods.1/ Listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1/ Dohovoru o ochrane Ľudských práv a základných slobôd je aj právo procesnej ochrany v konaní na rozhodnutie, ktorého dôvody sú jasné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny /ľubovoľný, svojvoľný/. V napadnutom rozsudku nebol ustálený skutkový stav bez dôvodných pochybností.

Podľa čl. 6/ Dohovoru o ochrane Ľudských práv a základných slobôd, má každý právo na to, aby bola jeho záležitosť spravodlivo verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Zo skutkových okolností a z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že súd nesprávne zistil skutkový stav, tento nesprávne právne posúdil a uložil aj nespravodlivý trest. V zmysle judikatúry EŠĽP sa vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé, čo v jeho prípade nie je. Ako obžalovaný v tomto konaní žiada uplatnenie zákonného princípu ultima ratio.

Princíp ultima ratio je argument, a to argument hodnotami právneho štátu, ktorý zaručuje, že pri riešení prípadu, ktorý orgány činné v trestnom konaní v jeho prípade neprípustne a nezákonne uzavreli ako trestné stíhanie. Princíp ultima ratio stanovil pravidlo prednosti iných právnych odvetví /v tomto prípade občianskeho práva.../, pred trestným právom, pravidlo racionálnej argumentácie, ktorá bráni tomu, aby sa trestné právo nadužívalo /či skôr zneužívalo/ aj v prípadoch, ktoré celkom zjavne patria do kompetencie ich orgánov /napr. súdov v civilnej oblasti/ a kde vyvodzovanie zodpovednosti konkrétneho subjektu za protiprávne konanie je nutné hľadať v iných právnych odvetviach než v trestnom práve. Interpretáčne pravidlo ultima ratio vychádza zo subsidiarity trestného práva, t.j. z toho, že zákonodarca skoncipoval aj iné právne odvetvia, ktoré reagujú na možné porušenie zákona, či zmluvy a že reakcia trestného práva by mala byť až na poslednom mieste. Orgány činné v trestnom konaní si mali predbežne vyriešiť to, či riešenie prípadnej spornej otázky vôbec patrí do ich kompetencie a či ich prípadným riešením nezasiahnu do kompetencie iného štátneho orgánu.

Tento prípad taktiež vhodne ilustruje využitie princípu ultima ratio so záverom, že nejde o trestnoprávnu problematiku. Aj tu išlo len o zdanlivé naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ by sa v tomto prípade neakceptovalo, že trestné právo je až krajným, prostriedkom nápravy, či ochrany, potom by sa muselo jednoznačne konštatovať, že nie je nutná civilná ochrana účastníkov občianskoprávných vzťahov a že je možné zrušiť civilné súdy, pretože všetky porušenia predpisov civilného práva by bolo možné sancionovať prostredníctvom trestného práva. Takýto výklad pojmu právny štát je neprijateľný. Preto nesmie dôjsť k zneužitiu trestného práva v súkromnoprávných vzťahoch, čo zaručuje princíp ultima ratio. Skutočnosti uvedené v skutkovej vete rozsudku sú skreslené a nezakladajú sa na pravde. V trestnom konaní boli vypočutí ako svedkovia S.. O. Z., Š. Z. O. K. C.. Výpovede svedkov nekonkretizujú skutkové okolnosti. Považuje tieto dôkazy za „dohad a predpoklad“ skutkových skutočností, ktoré sa v skutočnosti ani nestali. Orgánmi činnými v trestnom konaní uvádzané skutočnosti vôbec neodôvodňujú záver o naplnení objektívnej a predovšetkým subjektívnej stránky citovaného zločinu, ako obligatórných a zákonom vyžadovaných zložiek skutkovej podstaty.

Navrhol zabezpečiť telefonickú komunikáciu a SMS správy medzi svojou bývalou manželkou a poškodenej S.. O. Z. v sieti messenger, viber a T-com a vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie na vyšetrenie poškodených i jeho, ako obžalovaného so zameraním na možné konfabulácie v jednotlivých tvrdeniach. Bol pripravený podrobiť sa vyšetreniu aj na detektore ľži. Tieto návrhy na dokazovanie boli okresným súdom zamietnuté. Predpokladá, že „modus operandi“ ďalšieho

aj skutkového vývoja v tejto trestnej veci bol tento jednoznačný motív poškodených, a to pomsta, že ich kompromitoval. Z jeho strany v tomto trestnom konaní sa domáha aplikovania zásady in dubio pro reo v pochybnosti rozhodni v prospech žalovaného. V priebehu prípravného konania a hlavného pojednávania sa poškodeným ospravedlnil za problémy, ktoré v tento trestnej veci majú. Ale jednoznačne vyhlasuje, že nie je násilník a agresor!

Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby Krajský súd v Košiciach v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II č. k.: 1T/6/2021 z 5.11.2021 vo výroku o vine a treste a výroku o uloženom príkaze podľa § 51 ods.4, písm.a/ Tr. zák. a obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, prípadne prekvalifikoval jeho konanie ako priestupok a postúpil vec príslušnému orgánu na prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného N. C. nie je dôvodné.

Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie Okresného súdu Košice II u obžalovaného N. C. je správne a zákonné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. a dostatočne a vyčerpávajúco sa zaoberal skutkovými zisteniami. Rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok a preto ich nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí poukázal a s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje bez potreby ich opakovania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný N. C. bol v celom rozsahu usvedčený výpoveďou svedkyne - poškodenej JUDr. O. Z.. Táto podrobne uviedla, ako ju kontaktoval manžel, že dostal textovú správu po prečítaní ktorej sa rozhodla podať oznámenie na obžalovaného.

Krajský súd má zato, že zaslanie správy obžalovaným manželovi poškodenej, z ktorej jednoznačne vyplýva, že má vedomosť kde bývajú, kde chodia ich deti do školy a že sa im príde poďakovať. Odvolací súd vzhľadom na konkrétne okolnosti, ktoré tvorili obsah správy vnímal ako hrozbu násilím, pretože vzhľadom na osobu konečného adresáta danej správy, ktorým bola sudkyňa okresného súdu konajúca v civilnom spore medzi obžalovaným N. C. a jeho manželkou v nočných hodinách mal zato, že nie je prípustný iný záver, nakoľko by odporoval pravidlám logiky. Prípadné výhrady voči súdu, sudcovi je potrebné riešiť výhradne zákonnými prostriedkami, pretože opačný názor by bol v príkrom rozpore s rozumnou úvahou súdu.

Z odpisu registra trestov obžalovaného N. C. vyplýva, že nemá žiaden záznam. V evidencii priestupkov má zaznamenané tri priestupky na úseku dopravy, jeden priestupok krádeže a jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti.

Krajský súd sa plne stotožnil aj s uloženým trestom obžalovanému N. C., pričom okresný súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zák. a § 34 Tr. zák.

Správne okresný súd postupoval, ak uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, pričom výkon tohto trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Súčasne mu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodenej.

Dôvody uvádzané obžalovaným v odvolaní krajský súd vôbec nepresvedčili, a preto podľa § 319 Tr. por. bolo odvolanie N. C. zamietnuté ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.